
Minneord

OSS IMELLOM



Det er med stor sorg vi mottok meldingen om at overlege dr.med. Arve Dahl sovnet stille inn av kreft i sitt hjem søndag 16.1. 2011, to måneder før sin 61-årsdag. Arve ble født og vokste opp i Harstad i et kunnskapsrikt hjem. Kunnskapslysten preget ham resten av livet. Han tok examen artium i 1969 og studerte deretter medisin i Bergen, der han avla embetseksamen i 1975. Etter turnus på Voss og i Lødingen arbeidet han et år ved medisinsk avdeling i Narvik. Der traff han Rose, som ble hans kone. I 1979 flyttet de til Tromsø, der han begynte ved nevrologisk avdeling. Fra 1983 til 1992 arbeidet han ved nevrologisk avdeling ved Rikshospitalet. Etter dette var han tilbake i Tromsø i fem år, før han vendte tilbake til Rikshospitalet. Her jobbet han helt til få uker før han døde.

Arve var en spesielt interessert, allsidig og kunnskapsrik nevrolog. I tillegg hadde han et meget godt klinisk skjønn og formidlet medisin på en forståelig måte. Derfor var han svært populær blant studenter, pasienter og de ansatte ved sykehuset. Arve var en av våre fremste innen både hjerneslag og muskelsykdommer. Hans store arbeidskapasitet illustreres ved at han ved siden av full klinisk stilling tok medisinsk doktorgrad med avhandlingen *Cerebral hemodynamics studied by transcranial Doppler ultrasonography and single photon emission computed tomography*. Samtidig som han disputerte i 1996 ble hans forskning hedret med den fremste prisen i norsk nevrologi, Monrad Krohns legat til fremme av nevrologisk forskning. Han fortsatte å forske og publisere og etterlot seg en rikholdig og allsidig vitenskapelig produksjon. Han var veileder for doktorgradskandidater og fagfellevurderer for flere fremtredende internasjonale medisinske tidsskrifter. Fra 2003 var han aktiv i The Nordic Stroke Society, bl.a. som foreningens representant i The European Stroke Council.

Vi var alle glad i Arve. Han var alltid snill og hjelpsom. Det skulle mye til før han sa nei når kolleger ba om en tjeneste, enten det gjaldt å ta en vakt eller vi trengte hans faglige assistanse. Han var sjeldent usnobbete og ankom luksuriøse hotellfoajeer hvor fagkongresser ble arrangert upåvirket av omgivelsene, i vindjakke og ryggsekk. Arve trivdes med god mat og den hyggelige samtalen rundt bordet, enten det var ved den daglige lunsjen, i privat lag, på kveldene under en fagkongress et eller annet sted i verden eller i de mange middager i hans og Roses gjestfrie hjem. Med sitt rolige og tolerante vesen var han en miljøskaper. Arve var helt spesiell. Vi er mange som kommer til å savne ham dypt. Våre tanker går til Rose, Lisa og Erik, som har mistet en snill og omsorgsfull ektefelle og far altfor tidlig.

Publisert: 18. mars 2011. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.11.0219

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 27. juli 2026.